

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. S.**

zastoupen JUDr. Janou Tomešovou, advokátkou
sídlem 397 01 Písek, Žižkova třída 335/12

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

sídlem 702 00 Ostrava, 28. října 2771/117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2024 č. j. MSK 167732/2023, o přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2024 č. j. MSK 167732/2023 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant n. Ostraví č. j. MUFO 99993/2023 ze dne 16. 11. 2023 o přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány dospěly ke skutkovým závěrům, které z provedeného dokazování nevyplývají. Obě rozhodnutí působí dojmem, že se správní orgány řídily úvahou, že nezáleží na popisu skutku, pokud přiznal, že do bývalé manželky M. B. strčil. Správním orgánům vytkl, že do popisu skutku zahrnuly okolnosti, které nebyly prokázány. Ačkoli je přestupek z hlediska společenské škodlivosti méně závažným jednáním než trestný čin, čemuž odpovídají i méně citelné sankce, je nutno při zjišťování viny postupovat stejně pečlivým způsobem, včetně nutnosti řádně specifikovat posuzovaný skutek a zjistit, zda veškeré jeho aspekty byly řádně zjištěny provedeným dokazováním.
3. Žalovaný namítl, že správní orgány rozhodly pouze na základě výpovědi bývalé manželky a na ostatní důkazy sice odkazovaly, ale zcela pominuly, že jsou částečně v rozporu s výpovědí bývalé manželky. Žalobce uvedl, že nezpochybňuje ani výpověď policisty, ani videozáznam. Tyto považuje za věrohodné, má však za to, že tyto důkazy nebyly dostatečně zohledněny. Absentují skutková zjištění týkající se místa činu, ať již ohledáním či pořízením fotodokumentace či nákresu.
4. Správním orgánům také vytkl, že nezohlednily skutečnosti, které posuzovanému skutku předcházely. Uvedl, že souhlasí se závěrem správních orgánů, že předchozí zavrženíhodné jednání bývalé manželky jej neopravňovalo k tomu, že do ní strčil. Avšak skutečnosti a okolnosti předcházející skutku je nutno zohlednit při posuzování věrohodnosti bývalé manželky i při posuzování skutečného průběhu skutku. Žalobce poukázal na to, že bez jakýchkoli pochybností byla na počátku konfliktu jeho neshoda s bývalou manželkou ohledně užívání chaty, což je potvrzeno výpovědí obou zúčastněných. Bývalá manželka se ho chtěla zcela zjevně zbavit a donutit chatu v noci opustit, ačkoli k takovému požadavku nebyla žádným způsobem oprávněna. Za tímto účelem zavolala policii, předstírala obavy z něho (nejevil ovšem žádné známky agrese a snesl i předchozí fyzický útok ze strany bývalé manželky) a zneužila nezletilou dceru k vyvolání konfliktu. V danou chvíli byl přemožen emocemi ze zavrženíhodného jednání bývalé manželky a strčil do ní. Je zřejmé, že motivací bývalé manželky bylo zkreslit jeho jednání a předstírat jeho nebezpečnost, aby dosáhla požadovaného výsledku a donutila jej chatu opustit. Bývalá manželka proto již v rámci útoku couvala, dramaticky se zachytila zábradlí u schodů a rovnou volala: „Co do mě žďucháš, chceš, aby spadla ze schodů?“ Samozřejmě pak také vypovídala, že stála na okraji schodů a zábradlí se musela chytit, aby neupadla. Dle její výpovědi byla strčena do hrudi. Žalobce poukázal na to, že z výpovědi policisty vyplynulo, že jeho bývalá manželka ve skutečnosti stála hned před vchodem, který se nachází cca 2 m od okraje schodů. Skutečnost, že vzdálenost dveří od schodiště je alespoň 2 m, potvrdil i policista na videozáznamu. Bývalá manželka tedy stála dostatečně daleko od okraje a schodiště by nedosáhla, pokud by necouvala záměrně až ke schodišti, kde se chytla zábradlí (slovy policisty „šla po odstrčení jakoby dozadu“). Policista rovněž vypověděl, že bývalou manželku strčil do oblasti ramene, nikoli do hrudi, jak tvrdí bývalá manželka. Toto jsou fakta zjištěná z výpovědi policisty a kamerového záznamu. Za situace, kdy je výpověď poškozené v rozporu s výpovědí policisty, je nutno ji považovat za nevěrohodnou a nelze z ní vycházet.
5. Žalobce rovněž namítal, že v popisu skutku uvedená slova „silou“ a „do oblasti hrudníku“ nemá oporu v provedeném dokazování, částečně je s ním přímo v rozporu. V této souvislosti žalobce poznamenal, že z fotografie i náčrtku místa, které předkládá, je zřejmé, že při působení silou od dveří, by pohyb odstrčené osoby směřoval k protějšímu zábradlí, nikoli do strany, kde je schodiště. Reálná trasa pohybu bývalé manželky po odstrčení tak

neodpovídá tvrzenému útoku. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgány nezjistily dostatečně a správně stav věci a v důsledku toho vydaly nezákonná rozhodnutí. Tím porušily § 3 správního řádu a neoprávněně zasáhly do jeho práva na spravedlivý proces dle článku 36 Listiny základních práv a svobod. Správní orgány postupovaly v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, důkazy nehodnotily v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédly ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Správní orgány opomenuly především výpověď policisty. Tím došlo k porušení § 50 odst. 3 správního řádu.

6. Žalobce uvedl, že již v odvolání namítal výše popsání vady řízení před správním orgánem I. stupně, avšak žalovaný se s těmito námitkami nijak nevypořádal. Pouze se odvolal na výpověď bývalé manželky, aniž by řádně posoudil její věrohodnost s ohledem na další okolnosti předcházející předmětnému skutku, zejména její snahu dosáhnout jeho odchodu za pomoci policie, a to bez jakéhokoli důvodu. Žalovaný se rovněž zcela nedůvodně odvolává na „nebezpečné místo“ incidentu, aniž by však ke zkoumání toho provedl bližší dokazování, jak by povaha věci vyžadovala.
7. Žalobce dále uvedl, že za zcela nepochopitelné považuje hodnocení otázky role nezletilé žalovaným, a to bez jakékoli znalosti bližších souvislostí. Zdůraznil, že v souladu s pravomocným rozsudkem měla být nezletilá v danou dobu v jeho péči. Bývalá manželka se dlouhodobě snaží dosáhnout narušení pouta mezi ním a nezletilou, kontakt mezi nimi narušuje a nezletilou manipuluje. Proto také záměrně vygradovala situaci ve snaze se ho zbavit. Tyto okolnosti však žalovaný hodnotí zcela optikou bývalé manželky, vytváří si domněnky místo faktů. S ohledem na nedostatek skutkových zjištění měl být v této otázce zdrženlivý. Žalovaný tedy činí nepatřičné závěry o skutkových otázkách bez adekvátních důkazů. Takový postup je nepřipustný.
8. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že intenzitu strčení, lokaci vedení úderu ani to, zda se musela M. B. zachytit zábradlí, protože by jinak upadla, nepovažuje za podstatné prokazovat, neboť skutek byl spáchán již tím, že žalobce strčil do své bývalé manželky za účelem ji potrestat. To, s jakou intenzitou, a zda žalobce strčil svou bývalou manželku do ramene nebo do hrudníku, nemění nic na naplnění skutkové podstaty. Nevhodnost takového jednání je zdůrazněna i skutečností, že tak učinil před dítětem. Za nepravdivé považuje tvrzení žalobce, že správní orgány nepřihlédly ke svědecké výpovědi zasahujícího policisty a vycházely pouze z tvrzení M. B. Dle žalovaného M. B. a zasahující policista vypovídali až na lokaci strčení (vedení úderu) shodně a rovněž i policista ve své výpovědi uvedl, že se M. B. musela zachytit zábradlí, aby neztratila rovnováhu. Policista vypověděl, že „M. B. se musela chytit zábradlí, které bylo kousek od dveří, aby neztratila rovnováhu“. Nikde v protokolu o ústním jednání není zaznamenáno, že „M. B. po odstrčení šla jakoby dozadu až ke schodům, pak se chytla zábradlí“. Tato věta správně zní: „šla jakoby dozadu po tom odstrčení, tak se chytla toho zábradlí“. K námitce žalobce ohledně hodnocení role nezletilé v celé věci, tedy že žalobce takto jednal před dítětem, žalovaný uvedl, že okolnosti spáchání přestupku jsou skutečnými, které jsou správní orgány povinny hodnotit v rámci povahy a závažnosti přestupku.
9. Krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud zrušil

napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 s.ř.s., a proto rozhodl o žalobě bez jednání.

10. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Městský úřad Frýdlant n. Ostravicí rozhodnutím ze dne 16. 11. 2023 č. j. MUFO 99993/2023 uznal žalobce vinným přestupkem proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit tím, že dne 4. 7. 2023, v době kolem 23:19 hodin, v obci K. p. O., u vchodu do rekreační chaty č. ev. X, fyzicky napadl svou bývalou manželku Ing. M. B., nar. X, trvale bytem K. p. O. č. ev. X, bez způsobení zranění, a to tak, že poté, co byla na místo zavolána policejní hlídka a prošetřovala na místě situaci týkající se péče o jejich společnou nezletilou dceru, za přítomnosti nezletilé dcery, zevnitř chaty silou jedenkrát rukou strčil do své bývalé manželky (do oblasti hrudníku), přičemž jeho bývalá manželka v dané chvíli stála na horní části venkovního schodiště a musela se zachytit zábradlí, aby neztratila rovnováhu a ze schodiště nespadla. Tímto jednáním úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání. Podle § 35 písm. a) a § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky, byl žalobci za tento přestupek uložen správní trest napomenutí. Žalobci byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti nákladů řízení. Součástí správního spisu je úřední záznam policisty pprap. T. S. ze dne 5. 7. 2023 č. j. KRPT-177879-1/PŘ-2023-070215, z něhož se podává, že hlídka policie ve složení pprap. T. S. a nstržm. A. Z. byli dne 4. 7. 2023 ve 22:41 hodin vysláni na základě oznámení paní M. S., rozené B. k rekreační chatě v K. p. O. ev. číslo X. Oznamovatelka sdělovala, že má problémy s bývalým manželem. Na místě samém oznamovatelka policistům sdělila, že má problém se svým bývalým manželem, který si měl toho dne vzít dceru na prázdniny a odjet k němu domů. Dcera však s ním odjet nechtěla, jelikož se ho v danou chvíli bála a přála si zůstat s oznamovatelkou na chatě. Dítě toto policistům potvrdilo. Pan S. však tuto informaci nepřijal dobře a sdělil, že chatu neopustí. Hlídka policie se následně odebrala k předmětné chatě a po svolení oznamovatelky vstoupila dovnitř, přičemž oznamovatelka společně s dcerou zůstaly na zahradě. V obývacím pokoji se nacházel bývalý manžel oznamovatelky, který v tu chvíli ležel na gauči. V jeho osobě byl ztotožněn žalobce. Ten policistům sdělil, že na chatě se nachází již druhý den. S bývalou manželkou byli domluveni, že 4. 7. 2023 si vezme dceru na prázdniny. Bývalá manželka jej vyzvala k odchodu. Na to měl reagovat prohlášením, že bez dcery nikam nepůjde. Pro upřesnění doplnil, že dceru má ve své péči bývalá manželka a on má v péči syna, který v tuto dobu pobýval na prázdninách u oznamovatelky. Policisté se dotázali žalobce, zdali je ochoten dobrovolně na noc chatu opustit, na což on odpověděl, že k tomu nemá důvod. Policisté mu sdělili, že by to za dané situace vzhledem k rozrušení jeho dcery, která s ním nechce odejít, bylo to nejlepší řešení. Na to žalobce prohlásil, že chce přímo od dcery slyšet, že s ním nechce odejít, jinak tomu nebude věřit, jelikož s ní strávil celý den a v jeho přítomnosti byla naprosto v pohodě. Vyjádřil se tak, že ji právě bývalá manželka měla navést k tomu, aby s ním neodjela. Pprap. T. S. se následně zeptal nezletilé, zda chce odejít se svým otcem, na což ona odpověděla, že dnes s ním nechce nikam jít, až někdy jindy (pozn. soudu v tom okamžiku bylo již kolem 23:00 hodin). Policista pak nezletilou požádal, aby toto osobně sdělila svému otci, což nezletilá učinila. Úřední záznam dále obsahuje popis situace, k níž došlo uvnitř chaty. V okamžiku, kdy policista S. vstoupil do chaty, stála oznamovatelka venku přede dveřmi do chaty, žalobce se nacházel v předsíni vedle druhého policisty. Když si žalobce všiml oznamovatelky, udělal pár rychlých kroků vpřed k hlavním dveřím a v čase 23:19 hodin se

chytil levou rukou levé části zárubně dveří a pravou rukou strčil oznamovatelku do pravého ramene. Ta se musela zachytit zábradlí, aby neztratila rovnováhu. Nezletilá stála během tohoto incidentu mezi žalobcem a oznamovatelkou a celý incident viděla. Policista následně vstoupil mezi oba bývalé manžely a žalobce vyzval, aby svého protiprávního jednání zanechal. Žalobce uposlechl. Po tomto incidentu se oznamovatelka a její dcera odebraly na zahradu. Žalobce byl následně policistou poučen o tom, že se dopustil přestupku na úseku občanského soužití a jednání bude oznámeno správnímu orgánu. Žalobce si následně sbalil věci a chatu opustil. Syn žalobce a oznamovatelky incidentu nebyl přítomen.

11. Dne 1. 8. 2023 oznamovatelka podala vysvětlení k předmětné události na Městském úřadu Frýdlant nad Ostravicí, o čemž byl sepsán záznam. Vypověděla, že její manželství s žalobcem bylo rozvedeno, rozsudek nabyl právní moci 23. 6. 2023. Nezletilý syn byl svěřen žalobci do výchovy, dcera byla svěřena do její péče. Tehdy přivezl žalobce syna a bylo naplánováno, že si odveze dceru, která s ním měla pobývat po dobu 1 týdne. Žalobce přijel ve večerních hodinách již dne 2. 7. 2023 a počítal s tím, že setrvá na předmětné chatě, přespí tam a pak si dceru odveze. Nezletilá si přála zůstat doma s bratrem, kterého v podstatě měsíc neviděla a vyjadřovala se tak, že odjet nechce. Souhlasila však s tím, že s žalobcem pojede někam na výlet. Nechtěla odjet pryč na celý týden. Oznamovatelce se nezamlouvalo, aby bývalý manžel setrval na chatě, a proto mu následujícího dne oznámila, že si nepřeje, aby tam bydlel. Souhlasila s tím, aby si nezletilou vzal někam na výlet. Nechávala na něm, jak celou situaci s dcerou vyřeší. Když se žalobce s nezletilou 4. 7. 2023 vrátil kolem 21:00 hodiny, vyzvala jej, aby odešel, což on odmítl. Přemýšlela, co bude dělat, zda jít přespat k příbuzným a pak ji napadlo zavolat policii, aby žalobce slušně vykárali, neboť je to jediné místo, kde může bydlet. Samotný incident oznamovatelka v podání vysvětlení popsala tak, že jeden z policistů byl uvnitř chaty, žalobce se nacházel v předsíni, ona s dcerou byla před vchodovými dveřmi. V okamžiku, kdy ji žalobce spatřil, vykročil přímo k ní a otevřenou dlaní ji odstrčil. Zasáhl ji do hrudníku. Stála úplně na kraji schodiště, na posledním schodu. Oběma rukama se zachytila a skončila o jeden schod níže ve stoje. Kdyby se nestačila zachytit, určitě by upadla. Policista, který byl předtím s oznamovatelkou a nezletilou venku, celý incident viděl. Ihned zareagoval a žalobci sdělil, že je podezřelý z napadení. Nezletilá již pak nechtěla s otcem odjet. Žalobce si sbalil věci a z chaty za přítomnosti policistů odjel.
12. Správní orgán I. stupně 15. 9. 2023 zahájil řízení ve věci předmětného přestupku a nařídil jednání na 11. 10. 2023. U ústního jednání správní orgán vyslechl žalobce jako účastníka správního řízení a dále svědky Ing. M. B. a policistu pprap. T. S.
13. U ústního jednání správní orgán provedl rovněž důkaz videozáznamem, výpisem z katastru nemovitostí, opisem z evidence přestupků, dále přečetl záznam o podání vysvětlení sepsaný dne 1. 8. 2023 s M. B., dříve S. a úřední záznam sepsaný Policií České republiky dne 5. 7. 2023 o události ze dne 4. 7. 2023.
14. Žalobce jako účastník správního řízení u jednání kromě jiného vypověděl, že do okamžiku, kdy došlo k předmětnému incidentu, byl jediným, kdo zajišťoval styk s dětmi mezi P. a K. p. O. Styk s dětmi probíhal tak, že jednou za 14 dnů přijížděl až na chalupu v K. p. O., kde strávil celý víkend s dcerou a bývalá manželka se synem. V době prázdnin byl oprávněn se s dcerou stýkat po dobu 2 týdnů. První týden v červenci měl strávit s dcerou v jeho bydlišti v H. Protože mu bývalá manželka oznámila, že dcera s ním do H. nechce, z tohoto důvodu opět přijel na chalupu, kam 2. 7. 2023 dovezl syna M. S dcerou trávil čas venku nebo hraním si na chalupě. Onoho dne 4. 7. 2023 byli s dcerou celý den na koupališti, na chalupu se vrátili

kolem 21:00 hodiny. Dcera byla nadšená a dohodli se, že druhý den půjdou na koupaliště znovu. Kolem 22:00 hodiny na něho bývalá manželka bez jakéhokoli varování začala naléhat, aby šel spát jinam, což kolem 22:00 hodiny bylo téměř nemožné si zařídit. Protože styky s dětmi zajišťoval sám, a to i po finanční stránce, požádal bývalou manželku, ať mu zaplatí ubytování, pokud by měl jít spát do hotelu. To ona odmítla. Proto on odmítl z chalupy odejít, což bývalou manželku rozzlobilo. Poté, co již ulehl ke spánku, mu po chvíli syn oznámil, že se bývalá manželka ani nezletilá dcera v chatě nenacházejí. Pak se v chatě zjevili dva policisté, od nichž se dozvěděl, že je zavolala bývalá manželka. Policista mu začal tvrdit, že se ho jeho dcera bojí. Byl tímto oznámením velmi překvapen a vysvětlil si to tak, že bývalá manželka dceru zmanipulovala. V tom okamžiku požádal policistu, aby mu to dcera řekla osobně. Policista vyšel ven a po pár minutách se otevřely vstupní dveře, v nichž stál policista, vedle něho nezletilá dcera a vedle ní bývalá manželka, která dceru povzbuzovala, aby mu vše řekla. V tom okamžiku si uvědomil, že dceru nemůže nutit k tomu, aby mu cokoli říkala, blesko mu hlavou dalo bývalé manželce najevo, za jak odporné toto její jednání považuje a bohužel do ní levou rukou strčil. To vše se odehrálo na zápraží chalupy. Do bývalé manželky strčil na zápraží, které je min. 2 m vzdálené od schodiště, navíc kolem schodů je vysoké zábradlí. Strčil do ní malou intenzitou. Po odstrčení bývalá manželka zůstala na zápraží. Její pád ze schodů nehrozil. Po tomto incidentu si sbalil věci a odjel do místa bydliště. Bývalé manželce se omluvil ústně i písemně. Žalobce současně předložil situační náčrtek daného místa.

15. Svědek policista pprap. T.S. vypověděl, že na místo samé se tehdy s kolegou dostavili na základě oznámení paní B., která měla mít na chatě nějaké problémy se svým manželem. Po příjezdu se jí tázali, proč je zavolala, k čemu mělo dojít. Paní B. jim sdělila, že její bývalý manžel setrvává na chatě již 2 dny, a to na základě vzájemné dohody, kdy měl ponechat syna u paní B. a nezletilou dceru si měl odvézt k sobě. Paní B. policistům sdělila, že nakonec došlo k nějaké situaci, která zapříčinila to, že nezletilá nechtěla s žalobcem odejít a měla se ho bát. Na dotaz, zda byl žalobce agresivní předtím, než zavolala policisty, odpověděla, že agresivní nebyl. Majiteli chaty jsou oba bývalí manželé. Svědek hovořil jak s paní B., tak i s nezletilou dcerou, která se jevila dosti rozrušená a policistovi sdělila, že s žalobcem odejít nechce. Následně jí svědek sdělil, že si promluví s žalobcem. Ona projevila přání zůstat s nezletilou na zahradě. V chatě policisté hovořili s žalobcem, jemuž reprodukovali sdělení paní B. a žalobce se tázali, k čemu ten večer mělo dojít. Žalobce se vyjádřil tak, že k žádným rozepřím mezi bývalými manžely během těch 2 dnů, co se nacházel na chatě, nedošlo. Onoho dne si žalobce měl dceru odvézt k sobě na prázdniny a syna měl ponechat u paní B. Paní B. mu měla říct, že dcera s ním nikam nepojede a požádat jej, aby chatu opustil. Na to měl žalobce sdělit, že nemá důvod chatu opouštět s tím, že byli domluveni ohledně dětí a prázdnin a dokud se tato situace mezi nimi ohledně dětí nevyřeší, tak nemá důvod chatu opouštět. Na to policisté žalobci sdělili, že podle prvotních informací se ho má dcera vlastně bát a že z tohoto důvodu nechce s ním odjet. Na to žalobce prohlásil, že ještě v odpoledních hodinách byla dcera naprosto v pohodě, trávili spolu volný čas a nic nenasvědčovalo tomu, že by se ho bála. Dovožoval, že ji paní B. nějakým způsobem zmanipulovala a tím pádem by nezletilá mohla zůstat na chatě a neodjet s ním. Žalobce nechtěl věřit tomu, že by se ho dcera bála a chtěl to slyšet přímo od ní. Svědek poté opětovně hovořil s paní B. a nezletilou, která se vyjádřila tak, že dnes nikam z chaty odcházet nechce a že s otcem odejde až někdy jindy. Co se týká samotného incidentu, žalobce stál v předsíni vedle kolegy, paní B. ve venkovní části u hlavních dveří a před sebou měla dceru. Žalobce se najednou rozešel směrem

k hlavním dveřím, levou rukou se chytl o levou zárubeň dveří a následně pravou rukou strčil paní B. do ramene. Paní B. se následně musela chytit zábradlí, které bylo kousek od dveří, aby neztratila rovnováhu. Mezitím svědek vstoupil mezi oba bývalé manžele a žalobce vyzval, aby zanechal protiprávního jednání. Paní B. společně s dcerou utekly zpět na zahradu. Svědek pak žalobci oznámil, že se tímto jednáním dopustil přestupku na úseku občanského soužití a že toto jednání bude následně oznámeno správnímu orgánu. Po tomto incidentu si žalobce sbalil svoje věci a místo opustil. Předtím se s ním ještě přišel rozloučit syn, který se nacházel v jiném pokoji a incidentu přítomen nebyl. Na otázku správního orgánu, zda paní B. při incidentu upadla, svědek odpověděl, že nikoli, šla jakoby dozadu po tom odstrčení a chytla se zábradlí.

16. Svědkyně Ing. M. B. kromě jiného vypověděla, že toho dne ráno požádala žalobce, aby v chatě, kterou obývá s dcerou, dále nepřebýval. To proběhlo v klidu. Žalobce pak s nezletilou odjel na výlet. Vrátili se kolem 21:00 hodiny. Žalobci zopakovala, že si nepřeje, aby v chatě déle pobýval. Vyzvala jej, aby odjel. Proto zopakovala svůj požadavek, aby chatu opustil. Na to on reagoval prohlášením, že si nebude hledat ubytování a platit je a vyzval ji, aby mu ubytování zaplatila ona. Na to reagovala opětovně požadavkem, aby chatu opustil. Následně odešla do pokoje v patře chaty. Slyšela, jak žalobce ještě křičel, že odjede, ale jediné s nezletilou dcerou, která to všechno slyšela. Tázala se jí, zda pojede s žalobcem, načež ona začala plakat a říkala, že už nechce nikam odjíždět. Bylo kolem 21:30 hodin. S dcerou pak šla ven a přemýšlela, jak má situaci vyřešit. Rozhodla se, že bude nejlepší zavolat policii a ta žalobce vyzve, aby chatu opustil. Policistům pak celou situaci vysvětlila. Jeden z policistů pak šel celou záležitost projednat s žalobcem. Nezletilá byla z celé situace rozrušená. Pokud jde o samotný incident, pak v okamžiku, kdy s nezletilou vyšla po schodišti až na podestu a obě stály před vchodovými dveřmi, najednou k ní přistoupil žalobce a otevřenou dlaní ji strčil do hrudi. Svědkyně vypověděla „byla jsem úplně na kraji, vlastně jsem spadla, ale chytla jsem se oběma rukama zábradlí a spadla jsem jen na ten první schod, zachytila jsem se tedy o zábradlí a díky tomu jsem nespadla, ale skončila jsem na tom prvním schodu...Stála jsem jen v tom zádveří, bylo to pro mě překvapující, že z těch dveří vystoupil a šel přímo po mě a vůbec v té chvíli nekomunikoval s dcerou“. Okamžitě zasáhl policista, který stál mezi dveřmi a všechno viděl. Svědkyně pak s dcerou odešla na zahradu. Po chvíli jí policista oznámil, že se celá situace vyřešila a že žalobce chatu opustí. Žalobce si následně sbalil věci a odjel. Na doplňující dotaz správního orgánu svědkyně odpověděla, že žalobce do ní strčil jen jednou, potom hned zasáhl policista. Dotkl se jí na hrudníku. Na další otázku správního orgánu, jakým způsobem policista hned zasáhl, zda fyzicky nebo jen žalobce slovně upozornil, svědkyně odpověděla, že zasáhl slovně i fyzicky. Nevybaví si to už přesně, ale určitě hned zasáhl slovně a myslí si, že použil i fyzický dotek, tedy že žalobce jakoby uchopil. Dodala „myslím si, že ano, že policista použil i ruce“. V okamžiku, kdy došlo k odstrčení, policista, který s ní předtím hovořil venku, stál v podstatě přímo ve dveřích, mezi zárubněmi, stál čelem tak, že viděl, jak dovnitř chaty, tak i na ni na tom schodišti. Na další doplňující dotaz, zda po odstrčení upadla, či se zranila, svědkyně odpověděla „ne, zachytila jsem se, a proto jsem se nezranila, ale vyděsilo mě to, když jsem začala padat“.
17. Na doplňující dotaz zmocněnce žalobce, aby popsala, kde se přesně nacházel žalobce v době tvrzeného úderu, svědkyně odpověděla „byli jsme na té podestě, já jsem byla na okraji toho schodiště, to je malinké, to ani není 2 m. Řekla bych, že to je asi 2 m na 2 m. Podesta je velmi malá, dcerka stála přímo u prahu dveří, já jsem stála za ní u kraje schodiště. Policista, který nás dovedl z venku, stál u dveří, zády k zárubni, jednu nohu měl na podestě a jednu uvnitř

chaty, dveře byly otevřené. Druhý policista byl uvnitř chaty. Žalobce byl také uvnitř, u toho prahu. Vystoupil, až když jsme se s dcerkou blížily. Dcerka přišla k prahu a manžel jakoby vycházel ven, nevím, zda vyšel až ven, nakročil si směrem ven, přes tu dcerku ke mně, neřeknu vám, zda si dal jednu nohu na podestu“.

18. Videozáznam ve vztahu k předmětnému incidentu zachycuje příchod policisty, svědkyně B. a její dcerky po schodišti ke vchodovým dveřím do chaty. Dveře otevírá policista a táže se svědkyně B., zda počkají přede dveřmi. Uvnitř se nachází žalobce. Policista stojí v blízkosti otevřených vchodových dveří uvnitř chaty, hned u dveří stojí nezletilá dcera žalobce, za ní její matka. Videozáznam zachycuje okamžik, kdy kolem policisty projde žalobce až k prahu dveří, levou rukou se chytí zárubně po levé straně a pravou rukou sahá někam před sebe. V tomto okamžiku svědkyně B. na videozáznamu zachycena není. Je slyšet ženský hlas „co do mě žducháš, chceš abych spadla ze schodů?“. Na to policista říká „haló, haló, co to bylo“. Na to se žalobce vrací ode dveří směrem dovnitř chaty a pronese, že jde za V. Policista ho poté informuje o podezření ze spáchání přestupku. Venku svědkyně B. sděluje policistovi na jeho dotaz, že zraněna není a že se stačila zachytit.
19. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
20. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
21. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
22. Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
23. Podle ust. § 52 správního řádu, účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
24. Dle trestně – právní doktríny, z níž při posuzování správních deliktů, přestupků, vychází i Nejvyšší správní soud (viz rozsudek č. j. 6 As 106/2014-25) je třeba rozlišovat skutek de facto a skutek de iure. Skutek de facto představuje skutkový děj zahrnující skutkové okolnosti konkrétního případu „tak, jak se stal“, bez ohledu na jejich trestně – právní (zde přestupkovou) relevanci. Skutkem de iure je naopak souhrn trestně – právně (zde přestupkově) relevantních skutečností odlišitelný od jiného skutku de iure téhož pachatele. Popis skutku, tedy skutek de iure vychází z jednání pachatele, které se stalo, tedy ze skutku de facto. Popis skutku formuluje správní orgán podle toho, jakou skutkovou podstatu přestupku v jednání pachatele spatřuje. Popis skutku pak může být při zachování procesních práv pachatele rozšiřován či zužován podle výsledků dokazování. Výrok je tedy klíčovou částí rozhodnutí o přestupku, neboť pouze ten zasahuje do práv a povinností účastníků a jen ten nabývá právní moci (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2

As 34/2006-73). Cílem výroku je to, aby bylo nesporné, k jakému skutku se rozhodnutí o přestupku vztahuje, či je vyslovena vina a jaký trest se ukládá.

25. Stěžejními žalobními námitkami žalobce je jeho nesouhlas se způsobem, jakým správní orgány obou stupňů hodnotily provedené důkazy, nesouhlas s částí skutkových závěrů, k nimž správní orgány dospěly, výtky spočívající v neúplnosti provedeního dokazování a že skutek tak, jak je popsán v odsuzujícím rozhodnutí správních orgánů, zčásti postrádá oporu v provedeném dokazování. Jinými slovy řečeno jde o hodnocení otázky, zda skutek popsany ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl skutečně prokázán. Krajský soud nesouhlasí se způsobem, jakým správní orgány hodnotily provedené důkazy a souhlasí s žalobní námitkou, že správní orgány přijaly skutková zjištění popsaná ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že odpovídá verzi bývalé manželky žalobce Ing. M. B. Za skutkového stavu, jak byl zjištěn dosud v řízení před správními orgány bylo bez důvodných pochybností prokázáno to, že žalobce dne 4. 7. 2023 v době kolem 23:19 hodin v obci K. p. O. u vchodu do rekreační chaty č. evidenční X, před svědkem policistou pprap. T. S. fyzicky napadl svou bývalou manželku Ing. M. B., a to tak, že ji jedenkrát rukou strčil. V rozporu s provedeným dokazováním je ovšem skutkový závěr správních orgánů, že žalobce strčil do své bývalé manželky do oblasti hrudníku. Správní orgány se v tomto případě přiklonily k verzi skutkového děje popsaného bývalou manželkou žalobce svědkyní Ing. M. B. Žalobce přitom v průběhu správního řízení setrvale tvrdil, že svou manželku strčil do ramene, a to malou intenzitou, přičemž verzi žalobce, že do svědkyně B. strčil pravou rukou do oblasti ramene, podporuje svědek policista pprap. T.S. Bez důvodných pochybností ovšem nebylo provedenými důkazy prokázáno, zda žalobce do bývalé manželky strčil silou či nikoli. Žalobce toto popírá. Pokud svědek policista pprap. S. vypověděl, že poté, co žalobce strčil do ramene svou bývalou manželku, že ta neupadla, šla jakoby dozadu po tom odstrčení a chytla se zábradlí, které bylo kousek od dveří, dle názoru soudu ještě nic nevypovídá o tom, jakou intenzitou žalobce do své manželky strčil. Soud zastává názor, že nelze pominout veškeré okolnosti, které incidentu předcházely, a především tu podstatnou skutečnost plynoucí ze svědecké výpovědi Ing. M. B. a jak také plynou ze záznamu o jí podaném vysvětlení, z nichž zcela jednoznačně vyplývá, že již od rána toho dne žalobci dávala najevo, že si nepřeje, aby žalobce v chatě, která ovšem byla ve společném jmění manželů v té době, jak plyne z výpisu z katastru nemovitostí, jímž správní orgán provedl důkaz, dále přebýval. Chtěla docílit toho, aby žalobce chatu opustil a večer, když se s nezletilou dcerou do chaty vrátil a ona ho opět vyzvala, aby chatu opustil, což on odmítl, vtáhla do vyhrocené situace nezletilou dceru a přemýšlela, komu by měla zavolat a rozhodla se, že bude nejlepší zavolat policii, která žalobci řekne, aby prostor opustil. S dcerou pak do příjezdu policie čekala v pozdních večerních hodinách venku. Namítá-li žalobce za těchto prokázaných skutkových okolností, že motivací jeho bývalé manželky bylo zkreslit jeho jednání a předstírat jeho nebezpečnost, aby dosáhla požadovaného výsledku a donutila ho chatu opustit a že poté co do ní strčil, začala couvat, dramaticky se zachytila zábradlí u schodů a zvolat „Co do mě ždoucháš, chceš, abych spadla ze schodů?“, bylo na správním orgánu, aby hodnotil veškeré okolnosti, jak vyšly najevo, neboť policista svědek pprap. T. S. se k samotné intenzitě odstrčení v rámci své výpovědi nevyjadřuje. Popisuje toliko počínání svědkyně Ing. M. B. poté, co žalobce do ní strčil. S tím souvisí i další sporná pasáž ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, že bývalá manželka Ing. M. B. se musela zachytit zábradlí, aby neztratila rovnováhu a ze schodiště nespadla. Bez důvodných pochybností nebylo prokázáno, že by se bývalá manželka žalobce Ing. M. B.

zachytila zábradlí v příčinné souvislosti s intenzitou, s jakou do ní žalobce strčil. Provedeným důkazům neodpovídá ani skutkový závěr popsany ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, že v okamžiku, kdy do svědkyně B. žalobce strčil, tato stála na horní části venkovního schodiště. Z výpovědi žalobce podporované videozáznamem a svědkem pprap. S. zcela jednoznačně vyplývá, že svědkyně B. stála ve venkovní části u hlavních dveří, přičemž před vchodovými dveřmi je podesta a až za ní schodiště. Tvrzení svědkyně B., že v okamžiku, kdy ji žalobce rukou zasáhl, stála úplně na kraji schodiště, na posledním schodu a že poté, co do ní žalobce strčil, podařilo se jí to ustát a skončila o jeden schod níže, je v rozporu s videozáznamem a výpovědí policisty pprap. S.

26. O tom, jaké byly situační poměry před vchodovými dveřmi chaty v podobě situačního plánu, fotografií apod., ve spise zcela schází.
27. Výše uvedená pochybení při zjišťování skutkového stavu, spočívající v tom, že jednak skutkový stav ve spisových podkladech částečně nemá oporu a současně vyžaduje doplnění, jsou důvodem, pro které soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 76 odst. 1 s.ř.s. V dalším řízení správní orgány musí odstranit veškeré vady soudem vytknuté, jak jsou specifikovány výše, zohlednit veškerá tvrzení vznesená žalobcem a dokazování částečně doplnit. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. Při novém projednání věci jsou správní orgány vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
28. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalovanému, který neměl ve věci úspěch, uložil povinnost zaplatit procesně úspěšnému žalobci na nákladech řízení částku 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně. Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za 2 úkony právní pomoci po 3 100 Kč podle § 7, § 9 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do 31. 12. 2024, 2 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky a k nákladům řízení ve výši 6 800 Kč dále náleží soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náklady řízení tak činí celkem 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 2. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

